

den. Overbevisning, at en saadan Embedsmand i Tyskland er meget mægtigere og langt finere end en dansk Minister, hvis det kan glæde det ærede Medlem; men dette anser jeg for Smaating. Det tyske Forslag var, hvad det ærede Medlem saa siger, et Forslag, som kun angik Lysolie. Hvis man følger Forhandlingerne i den tyske Rigsdag og ser Betænkningen og Forslagene, fremgaar det, at man aldeles ikke søger at komme Forbruget eller Salget, hvad jeg skal kalde det, af andre Olier til Livs end just Lysolier, og der blev ogsaa netop overfor dette Forslag gjort gældende, at man havde jo endelig baade Gas og Elektricitet og andet at tage til, saa at man ikke paa den Maade var afhængig af Salget af Petroleum, som man vilde have været, hvis der havde været Spørgsmaal ogsaa om andre Olier, der jo har forskellige Navne og bruges paa forskellig Maade. Dette fremgaar tydeligt af Forhandlingerne i den tyske Rigsdag, men i øvrigt nar jeg ikke Papirer hos mig, hvoraf jeg kan bevise det, og det er heller ikke det, Spørgsmaalet drejer sig om, vi skal jo ikke diskutere det tyske Forslag. Dette Forslag fremgik ikke alene af en Omsorg for de smaa overfor de stærke; hvis dette Ord er blevet sagt, er det neppe sagt som en virkelig Ros over dette Forslag, selv om det er sagt fra socialdemokratisk Side, det er snarere benyttet saaledes, at selv den tyske Regering var blevet nødt til at bruge den Slags Argumenter. Hvis man følger Forslaget fra dets Oprindelse, synes det mere at være en Strid mellem Stormagter af rent kapitalistisk Natur indenfor det tyske Samfund, det er store Banker, der strides, og saa ender det med, at den tyske Regering, følgende en vis Bankgruppe, fremkommer med dette Forslag, som i Virkeligheden betegner et Angreb paa den anden Bankgruppe. Jeg tror derfor ikke, at Oprindelsen er af nogen som helst socialdemokratisk Art.

Men det ærede Medlem var jo fornøjet med, at det gik, som det gik, hans Argumentation var denne: Se, hvorledes det gaar i dette Samfund, dette kapitalistiske Samfund kan intet udrette imod de store Kapitalmagter udenfor Landet, imod det store Petroleumsselskab. Det ærede

Medlem siger til sine Meningsfæller omfrent saaledes: Partifæller! Socialdemokrater! Hvad kan I forlange mere? Jeg troede nu, de kunde forlange mere, jeg troede egentlig, de kunde forlange, at der blev billigere Olie for Fiskerne, at de altsaa ikke vilde nøjes med ved denne Lejlighed at godtgøre, at man her i Tinget fra Socialdemokratiets Side kunde staa op og tale Fiskernes Sag, øjensynlig forud ganske overbevist om, at man intet kan udrette med den Regering og det Samfund, som er i Øjeblikket. Det er den socialdemokratiske Lære, og det kom ogsaa frem hos det ærede Medlem, som derfor egentlig kunde have sparet sig det hele, han vidste til en vis Grad, hvad Svaret vilde blive. Han kan ikke tro, at denne Regering er mere afhængig i dette Spørgsmaal end andre Regeringer. Han troede heller ikke, at den var mindre velvillig end andre Regeringer, han mente kun, at med dette Samfund var der ikke noget at stille op. Jeg vil gerne i al Almindelighed sige: Lad os se paa, hvorledes Sagen ligger. Lad os tænke os, at det ærede Medlem var Finansminister, at der var et socialdemokratisk Ministerium, og dette kan jo kun tænkes, hvis der i Salen var et Flertal af Socialdemokrater — det er blevet hævdet fra Partiets Side —, vilde han saa kunne optage en Kamp med Systemet Rockefeller? Nej, jeg vil dog tro, at det ikke vilde imponere Rockefeller det mindste, at der var et socialdemokratisk Ministerium her i Landet. For at det skulde virke, maatte den socialistiske Stat ogsaa være gennemført her i Landet, og hvis det yderligere skulde virke, maatte den socialistiske Stat ogsaa være gennemført i alle andre Lande. Det ærede Medlem sagde jo endelig ogsaa, at det var et internationalt Spørgsmaal, at dette store Spørgsmaal kun kunde løses, hvis alle Folkeslag var enige derom. Saa kan jeg vel blive enig med det ærede Medlem, som er en ærlig om end munter Natur, om, at det har lange Udsigter, saa nytter det vist ikke her i Landet at sige noget til Fiskerne om denne Sag, thi inden den socialistiske Stat er gennemført i alle Lande i Verden, vil der gaa saa megen Tid, at der forinden vil være brændt et Hav af Petroleum her og andre Steder.